

Tuần Báo Vô Vi

17 tháng 7 năm 2016

Số 299

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thông Báo
- Tình Thầy Tận Độ
- Hướng Tâm
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Nghiệp lực do đâu tạo thành ?
2. Chúng sanh đều khổ tại sao ?
3. Làm người quá khổ làm sao tiến ?
4. Làm người cấu trúc từ siêu nhiên mà hình thành từ đâu đến đâu ?
5. Khổ hạnh tu hành có ích chi ?
6. Tình Trời quyến luyến do đâu hình thành ?
7. Siêu văn minh là sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Las Vegas, 25/09/98 2 : 50 AM 1) Hỏi: Nghiệp lực do đâu tạo thành ? Đáp: Thừa nghiệp lực do tập quán gây nên, chiều hướng phát triển của sự tham muốn. Kệ : Duyên lành thích hợp tạo gây nên Nghiệp lực cuốn lôi ý khó quên Dứt khoát không thành tâm biến loạn Khó tu khó tiến khó quy nền.	Las Vegas, 26/09/98 3 : 20 AM 2) Hỏi: Chúng sanh đều khổ tại sao ? Đáp: Thừa chúng sanh đều khổ như nhau, tại vì chưa hiểu lấy chính họ, lúc nào cũng muốn biết chuyện người khác, mà không biết chính mình, từ đâu đến và sẽ về đâu ? Lúc nào cũng lo lắng, chạy theo những chuyện không cần thiết. Kệ : Hướng ngoài tạo động khó quy y Học hỏi không ngừng tự xét suy Đen bạc tình đời gieo ác ý Tự mình phải sửa mới quy y.
Las Vegas, 27/09/98 2 : 40 AM 3) Hỏi: Làm người quá khổ làm sao tiến ? Đáp: Thừa làm người quá khổ chỉ có tu và tự tháo gỡ nghiệp duyên, nhiên hậu mới thoát tục, dứt khoát rời khỏi chốn trầm luân đau khổ ! Kệ : Hồn tu tiến hóa khỏi thân mờ Dứt khoát thanh tâm tự tiến vô Đời đạo song hành tâm quý đạo Bình tâm thanh tịnh niệm Nam Mô.	Las Vegas, 28/09/98 7 : 40 AM 4) Hỏi: Làm người cấu trúc từ siêu nhiên mà hình thành từ đâu đến đâu ? Đáp: Thừa làm người đã và đang hình thành bởi siêu nhiên hình thành, từ từ thành một tập quán, có một không hai, cho nên mỗi người một tánh ý khác nhau. Kệ : Trung tâm điển giới rất nhiệm màu Khó khổ tâm cam chuyển trước sau Đời đạo song hành tâm dứt khoát Sửa mình tiến hóa tự về mau.
Las Vegas, 29/09/98 4 : 20 AM 5) Hỏi: Khổ hạnh tu hành có ích chi ? Đáp: Thừa khổ hạnh tu hành dễ dứt khoát hơn, về không thanh nhẹ dễ tham tông, một lòng tu tiến không gây nợ, vỡ lẽ cần khôn một giấc mơ. Kệ : Cao điểm đến giờ tâm quý đạo Quân bình tự đạt chẳng thấp cao Quý tướng Trời cao về nẻo chánh Không ngừng tiến hóa hợp trăng sao.	Las Vegas, 30/09/98 2 : 50 AM 6) Hỏi: Tình Trời quyền luyện do đâu hình thành ? Đáp: Tình Trời quyền luyện do chơn tâm tự cảm thức điều lành của Trời ban chiếu. Kệ : Vô cùng tiến hóa đạo thâm sâu Kết quả vui chung cảnh nhiệm màu Đời đạo song hành không bỏ ngỡ Bình tâm học hỏi lý thâm sâu.
Las Vegas, 01/10/98 7 : 25 AM 7) Hỏi: Siêu văn minh là sao ? Đáp: Thừa siêu văn minh là nghe được hiểu được và hành được, tự thức nhiều hơn là hành. Kệ : Thanh tịnh phân minh giải rõ ràng Cảm thông đời đạo vẫn bình an Tâm minh trí sáng đạt muôn chiều Quý tướng Trời cao thật sự siêu.	

MẪU ÁI 15

*“Tình Trời chẳng phải của riêng
Chung vui hưởng thụ tự xuyên lòng người
Duyên lành độ thế vẫn tươi
Tình thương mẫu tử miệng cười như hoa.”*

Chung vui kết hợp một nhà, sanh ra con trẻ lại càng quý yêu. Mỗi cử động duyên dáng của con người mới chào đời đều đem lại sự từ tâm cho người có trách nhiệm.

*“Tương sanh tương hội gây niềm
Nhớ nhung luyến tiếc ngày đêm nhớ hoài
Chuyện đời phân luận chẳng sai
Chữ tài chữ mệnh phân hai chữ tình.”*

Có tình thương của mẹ cũng phải có tình thương của cha, hầu kết hợp chung một đường lối xây dựng, tiến trong tình thương, mới vượt khỏi mọi sự đen tối của nội tâm.

*“Tiền sanh hậu giác truy tầm
Giúp cho thế cảnh khỏi làm khỏi sai
Thiên cơ định luật an bài
Âm dương tương hội phân hai đạo đời.”*

Vô cô bất thành kim, âm dương bất tương hội, thì mọi điều sẽ bất an.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 14/2/1971)

Thông Báo của Ban Tổ Chức Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp”

Chiếu Khán (Visa)

Sau đây là những thông tin liên hệ đến việc xin Visa (*Chiếu khán*) vào Việt Nam và Cambodia

1. Visa (Chiếu khán):

- a. Bạn đạo Việt Nam không cần phải xin visa khi vào Cambodia, chỉ cần passport đủ hạn.
- b. Bạn đạo ngoại quốc ghi danh đi xe bus qua BTC vào Cambodia cần phải hội đủ tất cả giấy tờ như sau:
 - Nhập cảnh vào Việt Nam cần Visa ra vô nhiều lần - Multiple Entry Visa.
 - Nhập cảnh vào Cambodia : Cần 1 tấm hình kích thước passport với chi phí \$37/1 người.

2. Riêng những bạn đạo di chuyển trực tiếp bằng đường hàng không đến **Phi trường Phnom Penh**, không vào Việt Nam:

- Cần 1 tấm hình chụp theo kích thước passport cho Visa.
- Nhập cảnh vào Cambodia cộng với chi phí \$37 / 1 người.
- Bạn đạo có thể xin visa vào Cambodia trực tiếp qua online; <https://www.evisa.gov.kh/>

3. Hạn chót ghi danh Đại Hội 2016 là ngày **15/8/2016**.

Mọi thắc mắc liên quan đến thông báo xin quý bạn đạo vui lòng liên lạc trực tiếp với BTC

Email : voviduahanhdaophap@gmail.com

Thành thật cảm ơn sự lưu ý của quý bạn.

Kính thư,

BTC Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp”

Thông Báo của Ban Tổ Chức Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp”

Bầu Cử Nhiệm Kỳ: 2017 - 2019

Nhằm để tiếp tục duy trì và phát triển chương trình Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp” Vô Vi hằng năm do Đức Thầy Lương Sĩ Hằng – Vĩ Kiên (*Trưởng Ban Tổ Chức*) đã sáng lập một cách trật tự và dân chủ. Ban Tổ Chức (BTC) Đại Hội xin thông báo đến toàn thể quý bạn đạo chương trình bầu cử lại BTC Đại Hội như sau:

1. Nhiệm kỳ phục vụ Đại Hội 3 năm: 2017-2019.
2. Ứng cử viên được đắc cử (*Nhiệm vụ điều hành tổng quát*) sẽ đại diện tuyển chọn nhân sự ở khắp mọi nơi ra phục vụ cho những chương trình Đại Hội Vô Vi bắt đầu từ năm 2017 cho tới 2019.
3. Ứng cử viên cần liên lạc và tuyển chọn nhân sự thích hợp làm việc trong BTC của mình trước khi ra ứng cử.
4. Ứng cử viên ghi danh ứng cử xin cho biết rõ những chi tiết dưới đây:
 - Tên Họ.
 - Địa chỉ.
 - Thực hành pháp lý trong những năm nào.
 - Nêu rõ xuất xứ địa phương và những chương trình phục vụ Vô Vi của cá nhân.
5. Hạn chót ghi danh ứng cử gửi về cho BTC: voviduhanhdaophap@gmail.com là ngày 1 tháng 8 năm 2016.
6. Danh sách ứng cử viên sẽ được thông báo và sắp đặt trong phiếu bầu đính kèm trong cẩm nang để bạn đạo tham dự đại hội bầu chọn.
7. BTC sẽ thu nhận phiếu bầu của bạn đạo trong ngày Đại Hội và công bố đắc cử viên trong ngày Đại Hội.

Chúng con BTC Đại Hội xin thành kính tri ân Bê Trên, Đức Tổ Sư và Đức Thầy đã thương yêu quang chiếu cho chúng con làm việc trong những năm đã qua. BTC thành thật cảm ơn bạn đạo ở khắp mọi nơi đã tin tưởng và hỗ trợ cho chúng tôi hoàn tất chương trình Đại Hội Vô Vi hằng năm.

Thành thật cảm ơn sự lưu ý của tất cả bạn đạo, ước mong chương trình bầu cử năm nay sẽ mang lại một BTC mới có nhiều khả năng phục vụ, tiếp tục phát triển những chương trình Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp” Vô Vi hằng năm, đúng theo đường hướng mà Đức Thầy đã vạch ra bằng hạnh hy sinh, nhẫn nhịn và dân chủ.

Kính thư,

BTC Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp”

Thông Báo Phát Hành Đặc San Vô Vi 2016 Tiếng Nói Của Bạn Đạo Vô Vi Khắp Năm Châu

Ban Biên Tập (BBT) Đặc San Vô Vi (ĐSVV) xin thông báo đến toàn thể quý bạn đạo về chương trình phát hành ĐSVV nhân dịp chào mừng **Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp 2016”** và **Tri Ân, Tưởng Niệm Đức Thầy** như sau:

1. Hạn chót gửi bài về cho BBT để có đủ thời gian chuẩn bị ấn loát là 20 tháng 7 năm 2016. Gửi bài về vovidacsan@gmail.com
2. BBT sẽ tiếp tục nhận thêm những bài liên hệ đến **Tri Ân, Tưởng Niệm Đức Thầy**, những bài viết **Tình Thầy Tận Độ, Mỗi Tấm Hình Là Một Câu Chuyện**, và bài viết phát triển tu học của bản thân.

Hy vọng bạn đạo ở khắp mọi nơi sẽ hân hoan phục vụ thêm nhiều bài viết thiết thực, đào sâu **Chân Lý**, để chúng ta có được một món quà tâm linh thật là hoàn mỹ, chào mừng **Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp 2016”**.

Ngoài việc ấn hành ĐSVV hằng năm in ra thành tập, BBT sẽ ấn hành thêm dạng ebook online để bạn đạo xa gần có thêm phương tiện nhận bài giải trí.

Để thuận tiện cho việc phát hành ĐSVV hằng năm được theo trật tự chung, Ban Biên Tập ĐSVV kính xin tất cả quý bạn đạo đóng góp bài vở, hình ảnh, tài liệu thực thi đúng theo đúng theo mục tiêu 7 điểm chỉ dạy của Đức Thầy như sau:

Mục Tiêu Của Đặc San Vô Vi

Cần công hiến những bài vở như sau:

1. Xây dựng giải trí thanh nhẹ.
2. Trình bày trật tự sau khi dạy công thực hiện pháp môn, thành đạt đến đâu diễn tả đến đó.
3. Tin tức liên hệ đến cộng đồng Vô Vi.
4. Không nhận những bài báo thiên cơ có thể xáo trộn đến điện năng tu học của bạn đạo.
5. Những bài vở hữu ích, như giúp đỡ gia tăng sự thanh tịnh đối phó với hoàn cảnh hiện tại.
6. Đóng góp sự chung vui hòa bình, giải thông đời đạo, hướng về thanh tịnh mà tiến.
7. Không được chỉ trích một ai, ngoài sự xây dựng tâm linh.

Kính bái,

Lương Sĩ Hằng – Vĩ Kiên

Ban Biên Tập cũng xin quý bạn đạo lưu ý đến những quy định chung trong công việc ấn hành ĐSVV hằng năm như sau:

1. Bài viết xin gửi về vovidacsan@gmail.com
2. Những bài gửi trễ sẽ được chuyển xét cho ĐSVV số kế tiếp.
3. Bài viết xin gửi ở dạng UniCode, phông chữ (Times New Roman).
4. Bài gửi không dài quá 5 trang đánh chữ.
5. BBT có quyền lưu giữ, sửa đổi lời văn, chánh tả để bài viết được dễ đọc và phù hợp với 7 mục tiêu chung như đã nêu trên.

Thành thật cảm ơn sự lưu ý của tất cả quý bạn đạo.

Kính thư,

Ban Biên Tập ĐSVV

Danh Sách Bạn Đạo Phát Tâm Ấn Tổng Kinh Sách, Đặc San Vô Vi, DVD

1. Bùi Ngọc Thành	Oregon	\$50.00 USD
2. Ấn Danh	Florida	\$148.20 USD

Mọi phát tâm đóng góp liên hệ đến việc ấn tổng xin vui lòng liên lạc về email :
kinhsachvovi@gmail.com

Phát Tâm Ấn Tổng Xin Điền:

- Tên Họ :
- Địa chỉ :
- Email :
- Điện thoại :
- Phát tâm số tiền :USD, CAD, EUR, AUD, Đồng
- Check money order xin đề: **VoVi Friendship Association of New York**

Và gửi về địa chỉ:
VoVi New York
118 Pheasant Cir.
Brentwood, NY 11717

Kính thư,
Ban Kinh Sách

KINH NGHIỆM MỚI

*Thân hình cấu trúc rất tinh vi
Điển giới phân minh tiến kịp kỳ
Liên hệ không ngừng trong chuyển tiếp
Hành trình chơn pháp tự mình ghi.*

Có chuyện xảy ra mới thấy bài kệ trên đây của Thầy thật là chính xác: Mục Bé Tám Las Vegas 08/09/98 5:25 AM, trích từ Tuần báo Vô-Vi # 296, 26 tháng 6 năm 2016.

Suốt thời gian chờ đợi ở nhà thương, lời Thầy sao cứ văng vẳng trong tâm trí tôi: “*Người ta bị nặng thì con bị nhẹ*”. Đúng là những bệnh nhân khác bị nặng hơn nên cứ được ưu tiên vào phòng mổ, nặng nhất là đầu, rồi nội tạng, ... chân, sau cùng mới tới tay. Nếu rên la đau quá thì cũng được thêm ưu tiên, mà chuyện này thì tôi không làm được mặc dù cô ý tá cứ lâu lâu vào hỏi thăm là có thật sự tôi chỉ đau sơ sơ thôi. Cho nên cứ phải học nhẫn hết ngày nọ tới ngày kia chẳng biết khi nào mới tới lượt mình. Trong sở cũng nóng ruột muốn biết khi nào tôi đi làm trở lại, có cần tìm người thay thế không, vì tôi cứ bảo là không hề gì, chỉ trượt chân 1 chút trong lều xe, vậy mà sao bác sĩ y tá ai xem phim cũng nói là xương cổ tay bị gãy, cần phải mổ và bắt thêm ốc vít, ...

Thực tế mùa đông Canada là như vậy, toàn là tuyết, mưa đá, nước đông đá, đường sá trơn trượt vì băng

giá. Tuần lễ đó đặc biệt có vô số tai nạn, có mấy người kiện thành phố và cũng có người thắng kiện. Xe cứu cấp cứ liên tục đưa người bị té gãy tay, gãy chân, bẻ đầu, gãy xương hông, xương sườn, ... Chỉ cần xe cứu thương dừng đem thêm nạn nhân mới thì sẽ tới phiên tôi đang phải nhịn đói, nhịn khát để sẵn sàng lên bàn mổ. Cho tới khi nào phòng mổ đóng cửa cho bác sĩ về nghỉ thì tôi mới được cho ăn một chút để chờ tiếp vào ngày hôm sau.

Trong nhà thương dĩ nhiên là nhiều trực điện. Tôi tận dụng thời gian chờ đợi để niệm Phật, Chiêu Minh, Pháp Luân Thường Chuyển, niệm Bát Chánh, nhưng chẳng thấy kết quả gì lắm. Còn 2 pháp giải trực hiệu quả nhất cho tôi là Soi Hồn và Lạy thì tôi đành chịu thua vì chỉ còn sử dụng được có 1 cánh tay. Ngay cả việc chấp tay nguyện, bắt ấn tam muội, hay thể dục trợ luân kiểu quơ tay tương tự như dịch cân kinh cũng đành dẹp luôn vì cả cổ tay lẫn bàn tay đều được băng bó kỹ quá kèm thêm 1 bịch nước đá thật nặng. Chỉ còn vài ngón tay có thể ngo ngoe. May mà thỉnh thoảng tôi vẫn còn nghe 1 chút điển rút trên đầu, thấy được chút ánh sáng,

Bỗng nhiên tôi có suy nghĩ mới về câu “*Người ta bị nặng thì con bị nhẹ*”. Trước đây, tôi vẫn đinh ninh là nhờ mình may mắn làm bạn đạo Vô-Vi quen

thuộc của Thầy nên đặc biệt được ưu ái giảm khinh. Thật chẳng khác lý luận của tâm đời là cứ quen lớn với V.I.P thì lúc nào cũng ngon lành hơn người khác. Nhưng khi rảnh rang trên giường bệnh, khi tâm tư phẳng lặng, thì những tánh hư, thói quen xấu, tư tưởng phạm tục, ... mới lần lượt hiện ra rõ ràng:

- Tôi nào cũng hệt mắt giờ Tí thông khai là vì phải tất bật chạy theo thời gian với bao nhiêu công việc cả đời lẫn đạo;
- Thầy và Trời Phật là những bậc thông minh sáng suốt siêu phàm, sao chẳng có cách nào độc đáo để chữa dùm tôi cái bệnh kinh niên là chuyên môn thiền trễ giờ;
- Cứ tới giờ Tí là tự động giải ra 1 mình, đâu cần phải ngồi soi hèn, pháp luân thường chuyển, ... mới khừ trừ lưu thanh. Chắc nhờ tu lâu năm nên chỉ “nhớ” là đủ rồi, mới là thiền 24/24;
- Tới giờ Tí ngồi thiền chỉ là thực hành “thân” pháp. Không ngồi thiền mà niệm Phật là hành “tâm” pháp cũng đâu có gì không tốt;
- Ước gì được nghỉ ở nhà vài tháng để giải quyết bao nhiêu công việc ối động ...

Đúng là “*Rượu mời không uống, uống rượu phạt*”. Chỉ cần trượt chân 1 chút, chống tay 1 cái nhẹ nhàng như vậy mà gãy xương cổ tay là đủ cho tôi biết lỗi và ăn năn hối hận, tự hứa khi xuất viện sẽ hành pháp tinh tấn đàng hoàng đúng giờ chứ không tự biện hộ hay thách thức, đổ thừa gì nữa cả. Nhất định sẽ không ngu xuẩn tiếp tục làm cái “máy hư” để xem Thầy là người “thợ giỏi” đến mức nào mà đối diện với tôi bao nhiêu năm qua vẫn chưa sửa nổi. Dĩ nhiên là cũng sẽ không ao ước được nghỉ ở nhà vài tháng như lần này.

Hết nằm tới ngồi, hết ngồi tới nằm trên giường mãi chán quá, tôi lang thang niệm hành trên các lối đi. Đi tới đi lui chỗ nọ chỗ kia cho mọi người thấy chướng mắt mà đừng có quên là tôi vẫn đang chờ để được mổ cho xong.

Mặc dù lúc nào tôi cũng chủ trương không cầu xin, nhưng chán nản quá rồi tôi thăm van vái thời tiết làm ơn tốt đẹp lên cho bớt tai nạn, để lịch phòng mổ có được 1 chỗ trống cho tôi. Khi nghe đỉnh đầu có 1 chút điện rút thì tôi cũng vái Thầy luôn, vì Thầy có nói là đỉnh đầu của tôi chỉ có Thầy mới rút được thôi: “*Bị nhẹ cũng đủ cho con biết lỗi rồi, con chán học cái bài này rồi, ông Tám cho con học bài nào*

mới con cũng chịu”.

Nói vậy chứ trong lòng tôi cũng có hơi run run 1 chút. Biết đâu bài mới sẽ càng thâm hơn. Không phải là Thầy thường nói “*Tu càng lâu thử thách càng nhiều càng khó*” đó sao?

Nhưng tu Vô-Vi đâu phải chỉ gặp toàn nghịch cảnh, xui xẻo, rủi ro, bất hạnh. Rõ ràng mấy chục năm qua, bao nhiêu bài học bài thi rồi cuộc đời cũng qua, cũng đều rất hay, rất thú vị, cho nên tới nay tôi vẫn chưa chán tu, chưa bỏ pháp, ...mặc dù tánh tôi rất mau chán. Đến nỗi có lần Thầy phải nói “*Con học làm chi nhiều nghề quá. Bây giờ ông Tám đề nghị con chỉ học 1 cái nghề TU*”. Nghề TU với Thầy thì khó mà chán vì bài vở của Thầy ban lúc nào cũng bất ngờ đầy mới lạ mà cái trí tưởng tượng của tôi lần nào cũng báai phục chịu thua!

Tôi nhớ có lần ở phi trường Nam Cali tôi cũng vái với Thầy như vậy, vì tôi qua sớm mấy hôm để phụ ban tổ chức năm đó có khóa sống chung và Thiền ca, vậy mà hành lý tôi bị lạc ở Sacramento. Quần áo mùa đông chỉ 1 bộ mặc hoài bắt đầu có mùi, sáng hôm sau lại tới ngày khai mạc, phone tới phone lui, đi tới phi trường mấy lượt mà hành lý cũng chẳng thấy tăm hơi, cho nên tôi vừa vái vừa than với Thầy “*Ông Tám ơi, tốt nhất là bây giờ cái va-li phải hiện ra trước mặt con*”. Vừa lúc đó, cái va-li của tôi rơi ngay xuống quầy hành lý. Tôi dụi mắt nhìn kỹ đúng là cái va-li yêu dấu của tôi.

Đang nghĩ vẫn vợ thì có cô y tá tới trước cửa phòng tôi nhìn quanh quẩn như đang tìm ai. Tôi mừng quá nhanh chóng chạy tới để họ đẩy vào phòng mổ, vừa ríu rít nói chuyện làm ai cũng phải mỉm cười : “*Phải mổ mà vui như vậy à !*”

Vừa lúc đó có 1 ca khẩn cấp mới tới, họ biểu đẩy tôi ra ngoài nhường chỗ. Nhưng mấy người đang nói chuyện với tôi vui quá nên từ chối lời yêu cầu, với lý do là khẩn tới đâu cũng có thể chờ 1 chút, vì ca mổ của tôi sẽ rất nhanh. Tôi cảm ơn họ lia lịa, tự biết họ đang tử tế và đặc biệt cho tôi. Vị bác sĩ trẻ trách nhiệm gây mê mỉm cười ra dấu bảo tôi đừng có nói gì hết. Trong phút chốc, ông kêu tôi giơ tay lên, lập tức tôi làm ngay, nhưng giật mình chẳng thấy cái tay tôi đâu. Hết hồn, theo phản xạ tôi quay qua tìm thì thấy cái tay tôi đang nằm bất động bên kia, mới bật cười nhớ Thầy có lần nói tới “*cánh tay điện*”, bây giờ mới biết. Chưa kịp phản ứng gì thì tôi đã ngủ mất hồi nào, sau khi thoáng nghe bác sĩ

vừa cười vừa nói “*Vậy là được rồi*”. Tới khi tỉnh dậy thì tôi đã ở trong phòng khác tự lúc nào. Cánh tay bó bột vừa to vừa nặng hoàn toàn tự do không theo sự điều khiển của tôi. Nhưng tôi cũng vui lắm rồi xin ra về ngay vì nghĩ là bài học mới lần này đã bế mạc, và cũng hay, cũng vui: có kinh nghiệm thực chất với “cánh tay điển”. Thật ra, bài học thấm thía hơn chỉ mới bắt đầu ...

Vì bác sĩ bận mổ lia lịa nên không có thì giờ ký giấy phép cho bệnh nhân, tôi phải nghỉ 1 ngày để hoàn tất giấy tờ linh kinh rồi trở vào sở làm việc như không có chuyện gì xảy ra. Nhưng rốt cuộc trong sở đề nghị tôi nên nghỉ ở nhà theo lệnh của bác sĩ, nghĩa là 3 tháng. Cứ tưởng như vậy sẽ tha hồ có thì giờ hành pháp, nhưng dù không còn ở trong môi trường đầy trực của nhà thương, cho dù trong căn nhà lúc nào cũng vang vang tiếng Thầy niệm Phật đầy thanh điển, nhưng thiếu 1 cánh tay bình thường thì làm sao có thể hành pháp như trước đây?

Định ninh là không soi hờn thì trực điển khó mà được giải ra khỏi đầu, nên khi 1 bạn đạo ở thiền viện Jolicoeur đề nghị thử soi hờn 1 tay thì tôi hưởng ứng ngay, vì nhớ là Thầy có trả lời câu hỏi làm sao để người bị mất 1 cánh tay có thể soi hờn, và nhớ luôn kinh nghiệm về cánh tay điển khi nằm trên bàn mổ. Tuy nhiên, có thử mới thấy khi cánh tay đã có lại cảm giác bình thường thì không còn cánh tay điển nào khác bên ngoài cánh tay này. Dù sao, soi hờn 1 tay cũng giải được 1 phần trực điển còn hơn là không soi hờn gì cả, vì điển trong đầu cũng nổi lên ô ô như những ngày mới tu, nhưng hình như chỉ nhiều có 1 bên. Lúc đó tôi mới thấy soi hờn 2 tay là thật cần thiết.

Sau khi cái băng bột bằng thủy tinh (*fiberglass cast*) được cưa ra, 2 cây inox được rút ra, không có ốc vít gì cả, 100% tự nhiên, thì tình hình mới thật là thê thảm: bả vai, cánh tay, cổ tay, bàn tay, ngón tay tất cả đều cứng ngắc cứng đờ như khúc gỗ sau mấy tuần bất động, lại sưng vù mỗi khi cử động, thêm vào lớp da nứt nẻ đen thui như đất bị hạn hán lâu ngày. Sau này tôi mới biết là phải để nước chảy xuyên qua ống thủy tinh bó cánh tay, mà tôi thì cứ bao cánh tay lại thật kín mỗi khi tắm. Có lẽ nhà thương nghĩ chuyện đó ai cũng biết nên không cần phải chỉ dẫn.

Dĩ nhiên là tôi vẫn không thể chấp tay nguyện, soi hờn hay bắt ấn tam muội. Từng ngày trôi qua, từng tuần trôi qua, cho dù có vận dụng hết sức lực tôi vẫn

không thể nào đặt mấy ngón tay đúng vào những vị trí quen thuộc vốn thật là giản dị dễ dàng. Cũng nhờ đã có kinh nghiệm trước đây, nhờ đã trải qua kết quả suốt bao nhiêu năm hành pháp, tôi mới thấy rõ giá trị của từng ngón tay, từng góc độ của cổ tay, của mỗi ngón tay, mỗi lòng tay, ... mới trân quý hơn sự chính xác của từng chi tiết, từng động tác của pháp môn đã được ông Tư hoàn chỉnh và Thầy giải thích qua bao nhiêu bằng đĩa kinh sách, nhất là pháp Soi hờn. Không thể làm tạm tạm hay sơ sài được, vì kết quả thật là khác nhau.

Cô chuyên viên physio (*vật lý trị liệu*) cho biết 8 cục xương ở cổ tay tôi đã đóng thành 1 khối cứng ngắc, cần nắn cần bẻ cho chúng rời ra. Cô còn cho biết các sớ thịt trong cánh tay tôi không còn đàn hồi co giãn, bàn tay thì sưng quá cỡ, trong khi các cơ của cánh tay và bàn tay thì bị teo lại vì thiếu vận động, còn mấy cái móng tay thì trở nên vừa mỏng vừa bén, ... Càng hiểu rõ cấu trúc tinh vi của từng mấu xương, từng sợi gân, từng sớ thịt, ... tôi càng biết ơn Tạo hóa đã tỉ mỉ sắp xếp mọi chi tiết 1 cách thật là hoàn hảo cho “*Bức tranh Trời*”.

Tóm lại, mọi việc không diễn tiến suôn sẻ như tôi vẫn tưởng. Bài học mới mà tôi xin Thầy cứ như truyện dài nhiều tập, cho dù chỉ bắt đầu từ 1 chuyện nho nhỏ là cái cổ tay bị gãy có 1 chút thôi. Ông chủ physio xác nhận cánh tay tôi bị biến chứng hiểm hoai rất khó trở lại bình thường, vì khoa học chưa tìm ra cách giải quyết, cho dù xương đã lành nhưng những biến chứng vẫn còn tiếp tục, nghĩa là có thể tôi sẽ vĩnh viễn trở thành 1 kẻ tật nguyền. Ông đề nghị tôi phải ngâm cánh tay trong nước lạnh, nước nóng liên tục càng nhiều lần càng tốt may ra sẽ đỡ được phần nào. Như vậy làm sao còn thì giờ mà hành pháp? Rồi còn phải cứ phải tới họ dài dài mỗi buổi 30 phút là 55 đô cho họ hành hạ tra tấn cái cổ tay và từng ngón tay của tôi !!! Vậy sao Thầy lại nói là “*Người ta bị nặng thì con bị nhẹ*” ???

Tới ngày trở lại nhà thương gặp ông bác sĩ giải phẫu, mặt mày tôi có lẽ rất thiếu ngủ, chán nản và thất vọng. Nhưng bỗng dưng ông ký giấy cho tôi đi làm trở lại như bình thường 5 ngày mỗi tuần, tức là sớm hơn 1 tháng so với ước tính trước đây, và cũng không cần phải bắt đầu trở lại từ từ chỉ 2 hay 3 ngày mỗi tuần, ... chỉ cần tiếp tục tập cho cái tay hoàn toàn bình phục. Không biết thời gian này sẽ kéo dài bao lâu, tôi than tổn tiền quá. Vậy là ông bảo tôi ngưng tới Clinic, tới nhà thương thì tất cả đều miễn

phí.

Hệ thống nhà thương ở Quebec nổi tiếng là phải chờ lâu nên tôi chẳng thấy hấp dẫn. Nhớ lại mấy tháng trước khi Thầy rời thế gian, bạn đạo bên Mỹ đã trách chúng tôi không đưa Thầy nhập viện bên Mỹ, dù tốn kém nhưng hiệu quả, và chắc chắn bạn đạo khắp nơi đủ sức đóng góp để lo cho Thầy. Có câu “Của rẻ của hôi”. Họ còn gọi nhà thương bên Canada là “nhà thương thí”, vì miễn phí. Vốn nằm trong thành phần lao động phải chịu sưu cao thuế nặng để chính phủ có đủ tiền trang trải cho hệ thống sức khỏe người dân cả nước, giàu nghèo như nhau, dĩ nhiên là tôi không đồng ý với suy nghĩ của những bạn đạo này. Tôi trả lời với họ là pháp lý Vô-Vi, oxygen, thanh khí điện, ... đều quý báu nhưng hoàn toàn miễn phí.

Dù nói vậy, nhưng lần này thì tôi lại ngần ngại dùng dịch vụ của nhà thương, nên chỉ cho họ mượn để photocopy tờ giấy giới thiệu của bác sĩ chứ không cho họ giữ bản chính. Rồi tôi nỗ lực tìm các Clinic sau giờ làm việc, tiện đường di chuyển, ... mới thấy giá tiền những chỗ này còn mắc hơn Clinic trước rất nhiều, mà vẫn phải nằm trong danh sách chờ đợi.

May sao nhà thương gọi lại tôi trước, cho hẹn rất nhanh, còn đồng ý cho tôi tới thử, nếu có chỗ khác tốt hơn tiện hơn thì cứ bỏ nhà thương. Khi tới nơi, tôi ngạc nhiên thấy nhân viên lịch sự, tử tế và tận tâm tỉ mỉ, máy móc tối tân, dụng cụ phong phú, phòng ốc rộng rãi sạch sẽ mới tinh, ... tất cả là do lòng hảo tâm của các hãng xưởng lớn quyên tặng. Lúc đó tôi mới thấy mình trần trụi làm sao, đây thành kiến sai lầm, suy nghĩ hành xử chẳng khác gì người đời.

Cô chuyên viên trách nhiệm hồ sơ của tôi bảo đảm sẽ giúp cánh tay tôi hoàn toàn bình phục, nhưng phải cần thời gian khoảng 1 năm. Cô dành cho tôi mọi ưu tiên cho việc sử dụng máy móc ... vì biết tôi phải lấy giờ làm việc để theo giờ giấc giới hạn của nhà thương khá xa sở làm. Đặc biệt hơn nữa là cô tò mò tìm hiểu về pháp thiền Vô Vi khi nghe tôi giải thích nhu cầu cần thiết của từng bộ phận của cánh tay, cổ tay, bàn tay, ngón tay, lòng tay, ... khi hành pháp soi hồn, bắt ấn tam muội, lạy kiềng, ...

Rốt cuộc tôi có thêm 1 bạn đạo mới thật trong sáng dễ thương. Khi tôi than là những người thế tôi trong thời gian qua họ không trả lại việc, cho nên tôi phải chờ có việc làm mới mà việc nào cũng sẽ bị trùng

với giờ làm việc của nhà thương, thì cô mong là tôi đừng có việc nào sớm, và mừng là hăng cho tôi tranh thủ thời gian còn chờ việc để mỗi ngày tôi có thể tới gặp cô giúp cho cánh tay mau chóng bình phục. Thấy người trẻ không xưng danh tu mà biết suy nghĩ hành động tích cực tôi tự xấu hổ quyết tâm nỗ lực tự giúp cho cánh tay mình phục hồi thật nhanh.

Vài bạn đạo Jolicoeur nghĩ có lý do chính đáng để miễn công phu là chuyện tự nhiên không Thầy Tổ nào khiển trách, nhưng thấy tôi nóng lòng mong có thể hành pháp lại như trước đây thì cũng tò mò tìm hiểu thêm giá trị quý báu của pháp thiền. Họ chỉ tôi đi ông thầy tàu, mua thuốc bắc, dùng thuốc nam, ... làm tôi nhớ có lần tới thăm Thầy bị ngứa, tôi hỏi Thầy sao cái chân Thầy băng bó tùm lum, thì Thầy trả lời “*Ngứa quá ngứa không được, ai bày cái gì cũng thử*”.

Vậy là tôi cũng thử đủ thứ theo lời bạn đạo đề nghị. Khi ông thầy tàu bấm bấm cánh tay tôi mấy cái, rồi xoa xoa massage cánh tay, cổ tay, mấy ngón tay, ... tôi chợt nhớ ra lúc xưa Thầy có dặn tôi cố gắng học cho xong chương trình Naturopathy (*Thiên Nhiên Liệu Pháp*) như chị Bê, trong đó có phần Acupressure (*Bấm huyết*). Hồi mới gặp Thầy, tôi có xin Thầy dạy tôi cách Thầy châm cứu như Thầy có kể qua mấy băng giảng, chỉ với cây kim mà có thể giúp bao nhiêu người hết bệnh, khỏi chết, ... kể cả trong đêm tối ở vùng kinh tế mới thiếu đèn và tiện nghi vật chất. Nhưng Thầy chỉ khuyên tôi “*Phải thiền trước cho có điện, rồi đau ở đâu thì bấm vào chỗ đó*”.

Cho nên tôi thử ngay với cánh tay đang cần bình phục. Mặc dù nhắm mắt dò dẫm cũng khá chính xác, nhưng tôi vẫn cẩn thận kiểm lại các huyết đạo theo cuốn sách đã bao năm qua chỉ nằm trong tủ sau khi tôi nhờ chị Bê trình lên Thầy cái băng cấp giống như cái của chị Bê. Thời gian đó Thầy rất vui, gọi tôi là “*Bà thầy thuốc nam*”, có lẽ Thầy vui vì rốt cuộc tôi cũng nghe lời Thầy, chứ có lúc chán học quá, vì chẳng biết khi nào mới dùng tới, trong khi thời giờ thì hiếm hoi, thường thường tôi chỉ có thể học lúc nghỉ phép, chờ ở phi trường hay trên máy bay thôi. Có lần tôi còn năn nỉ Thầy “*Ông Tám ơi, ông Hoa Đà đâu có học sách vở gì mà cũng chữa bệnh được vậy*”. Lúc đó Thầy chỉ triu mến giải thích “*Người ta khác, mình khác*”.

Tóm lại, lúc đó tôi chỉ học cho Thầy vui thôi, chứ

chữa bệnh kiếm sống thì tôi không muốn. Vả lại tôi yêu thích nghề nghiệp, việc làm, sở làm của mình, đâu muốn học thêm nghề mới làm chi. Khi nào bệnh hay cần chữa trị thì tôi đã có mấy bạn đạo “thần y” sẵn sàng giúp đỡ. Nhưng lần này không có ai giỏi giúp được tôi cả, vì họ ở xa, mà xoa bóp bấm huyệt thì phải đụng tới cái tay của tôi mới được. Họ chỉ có thể chữa được từ xa cho những bệnh ho, cảm, thông thường thôi. Ngay cả ông bác sĩ quen thuộc rất giỏi về xương cốt mà Thầy và chị Bê giới thiệu lúc xưa cũng đòi hỏi phải có giấy chứng nhận của mấy ông chuyên viên chụp hình quang tuyến là xương đã lành hẳn thì ông mới chịu đụng tới cái cổ tay của tôi.

Cho nên chỉ còn cách là tự lo cho mình. Có cơ hội dùng tới nghề chữa bệnh, có dịp áp dụng lời Thầy dạy, ... thật tình tôi nhớ Thầy quá chừng, mà hình như càng nghĩ tới Thầy, bàn tay tôi lại càng hiệu quả, như thể có điển của Thầy hỗ trợ thêm.

Thấy cô chuyên viên Ergotherapy ở nhà thương ngạc nhiên về sự bình phục nhanh chóng chỉ sau có mấy tuần của cánh tay, kể cả bả vai mà cô không quen cách chữa, tôi lập lại lời Thầy dạy cho cô nghe: “*Phải thiền trước cho có điển, rồi đau ở đâu thì bấm vào chỗ đó*”.

Bây giờ tôi lại hiểu thêm ý nghĩa khác của lời Thầy “*Người ta bị nặng thì con bị nhẹ*”. Đó là nhờ thiền, nhờ điển, nhờ pháp quý, nhờ có Thầy kính thương tận tình nhẫn nại chỉ dạy từng li từng tí, giúp cho bạn đạo tu tiến qua vô số hoàn cảnh ở thế gian.

*Học hỏi không ngừng tự tiến xuyên
Cảm thông giềng mối tự nối liền
Duyên lành Trời Phật luôn ban chiếu
Chuyển sửa trần tâm, sửa triền miên.*

Mỹ Kim
1 tháng 7 năm 2016

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho thân phụ của bạn đạo Nguyễn Thị Phụng là ông Nguyễn Văn Vy, sinh ngày 02.03.1926 (*nhằm ngày 18 tháng Giêng năm Bính Dần*), mất lúc 7 giờ 30 sáng ngày 09.07.2016 (*nhằm ngày 6 tháng 6 năm Bính Thân*) tại Thanh Hóa - Việt Nam, hưởng thọ 90 tuổi, được siêu thăng tịnh độ.

Chân thành cảm ơn quý bạn đạo.

Hội AHVV Đức

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thắm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

T, ngày 23/1/98

Kính thưa Đức Thầy,

Con là thằng T. ở Thiền Viện TÂM LINH TỰ CỨU trân trọng kính trình lên Đức Thầy sự việc diễn tiến như sau :

Chúng con xin thay mặt một số bạn đạo ở L. T. Đ. N. cảm ơn Thầy đã cho phép chúng con mở thiền viện và Thầy đã cho chúng con cái mỹ danh là Thiền Viện TÂM LINH TỰ CỨU, chúng con rất phấn khởi và tin tưởng nơi Đức Thầy.

Chúng con hợp lực bỏ ra hàng trăm ngày công để phát hoang dọn dẹp khu đất, chỉnh trang lại những gì có thể được. Chúng con làm việc trong tinh thần đoàn kết, xây dựng và thương yêu. Nhưng công việc quá nhiều chúng con không thể lấy sức người làm được, nên vì qua con đã thuê xe ủi, nhờ lực lượng cơ giới mà mảnh đất nay hình thành : đường đi xung quanh thiền viện, đường đi xung quanh đất, làm thành mặt bằng ở đỉnh dốc cao nhất để chuẩn bị cho xây thiền viện ở tương lai, sau khi mua thêm một khoảng đất. Đồng thời con cũng chiết ra một số tiền để hỗ trợ một số bạn đạo vượt qua những lúc khó khăn.

Đức Thầy giao việc con quyết chí hoàn thành, dứt khoát không nghe những tư tưởng xấu vì xung quanh con không thiếu những người dèm pha, chỉ trích và sẵn sàng phá hoại.

Những khi gặp khảo đảo con thường hướng về Đức Thầy, lấy Thầy làm hình ảnh mẫu mực để con cố gắng vượt qua, nhất là sau khi con đọc *Led Weekly* số 134, người ta biên thơ nói nặng nhẹ Thầy, Thầy vẫn cho đăng thơ và cảm ơn người viết. Con vô cùng xúc động và kính phục Thầy, sức làm việc của Thầy thật phi thường. Chúng con cũng đang tập tễnh làm việc, nhưng còn yếu kém và nghèo nàn quá về mặt điển quang.

Xin ơn Trên Thầy Tổ chứng tâm cho tâm lòng trung chính dốc tâm xây dựng cho Vô Vi Đạo Pháp.

Nhân tiện Anh VTS về con kính gởi thơ này đến Đức Thầy với tâm lòng quý trọng và kính mến của chúng con. Chúc sức khỏe Thầy, và chúng con tự tin rằng mình sẽ làm một điều gì đó, dù nhỏ, nhưng sẽ làm Thầy vui.

Kính hôn Thầy,
VCT.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Cairns, ngày 7/5/98

T con,

Thầy vui nhận được thơ con đề ngày 23/1/98 được biết con ước mong được phục vụ tốt trong tinh thần xây dựng; một kỳ công phục vụ người kế tiếp, nuôi dưỡng một tinh thần cao quý, bất chấp sự pha dèm và chấp nhứt của tình đời đen bạc mưu đồ phá rối đại sự chung.

Chúng ta đã tin nơi khả năng sẵn có của mọi người. Ước nguyện được phục vụ chung, Trời Phật sẽ chứng tâm, từ trong không mà sẽ hình thành tốt đẹp ở tương lai, bằng một ý lực vô cùng tốt đẹp. Sự có có không không sẽ được chứng minh và xuất hiện liên tục trên mặt đất hiền lành của Trời ban. Làm bất cứ việc gì cũng cần trật tự từ giai đoạn một, thì sẽ được hình thành một cách dễ dãi.

Người không dân thân luôn luôn đặt điều, pha dèm và bóp méo sự thật, không lợi cho chính họ và chẳng phá được ai. Luật là luật của Trời Đất đã có sẵn, chỉ trừng trị theo luật nhân quả mà thôi. Sự thật là sự thật, mọi người sẽ thần phục. Chúng con tri chí thực hành pháp môn, tức là xây dựng cơ đồ tâm linh của Thượng Đế.

Việc làm cao quý trong không mà có, quy hội tinh người chung tiến, hội nhập với thanh quang của Thượng Đế, ban chiếu ánh sáng phục vụ quần sanh,

xây dựng tâm linh tiến hóa, hội tụ thanh quang rực rỡ của Trời Phật hằng ban chiếu. Hành giả Vô Vi đều vui và thành tâm phục vụ, ánh sáng phát triển thì bóng tối sẽ tiêu tan. Làm mà không làm, hành mà không hành. Mọi việc đều quy không sáng tỏ dẫn tiến tâm linh, hội nhập Thiên Giới, phát triển đến vô cùng tốt đẹp, không động chạm bất cứ ai. Giữ niềm tin trong xây dựng, bước đường của Thầy đã và đang đi, các con sẽ đi. Trước mắt các con đã thấy Thầy đã và đang vượt qua từ giai đoạn một. Chỉ có phát triển tâm linh thì mới sống sót đến ngày hôm nay.

Các con nên vui hành trong thanh tịnh, sẽ khôi phục tất cả ở tương lai.

Đất nước và tâm linh đều từ gốc thanh tịnh mà ra. Chúng ta quy về thanh tịnh là đúng đường, càng nhịn nhục càng thăng hoa. Tiếng nói không lời, hiện hình cao quý lúc nào cũng tồn tại. Phê phán và phá hoại tự nó sẽ tan rã theo luật nhân quả của Trời Đất. Chúc các con thành tâm hành triễn trong thanh tịnh, hiệp khí cùng Trời Đất, kiến tạo cơ đồ tâm linh của Thượng Đế sáng tạo và phục vụ quần sanh.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Cocoa, Florida ngày 24 tháng 12 năm 1987
XUÂN TRỜI

Xuân Trời thiên hạ ước ao
Thanh cao diệu ngọt đưa vào chơn tâm
Cảm thông nguyên lý mừng thầm
Thanh thanh diệu diệu siêu âm đạt hòa
Xuân vui trẻ đẹp hồn Cha
Người người hoan lạc thiết tha độ đời
Cảm minh thiên địa hợp thời
Nhà nhà an lạc mở lời nhủ khuyên
Khuyên hồn tự thức giao duyên
Duyên Trời duyên Phật ở yên đạt hòa
Chẳng còn eo hẹp tâm ma
Khai tâm mở trí chan hòa tình thương
Xuân hành cảnh đẹp như gương
Xuân đi xuân đến xuân thương mọi người
Khí thanh ban trợ rưới tươi
Cần Khôn quy một xuân nơi tâm người
Thấy xuân ướm nở nụ cười
Không sanh không khác người người lạc an
Tình thương tâm đạo vui bàn
Thanh bình tự đạt cảm an đời đời
Chung vui thức giác hợp thời
Quy về một mối hưởng nơi an nhàn
Xuân vui xuân lại bạc bàn
Cùng chung khai triển cùng an đạo lành
Xuân nay kết hợp ý thanh
Xuân ban thanh khí cùng anh em hòa.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*

Hồi Hai Mươi Bốn (tiếp theo)

BÀN TU THANH RÕ LỄ TU HÀNH

LUẬN THÀNH HOÀNG LO BỀ THIỆN ÁC

...
Tế Phậ: Thôi thầy trò mình hãy lo thực hiện công tác.

Thái Sinh: Thưa vâng, con đã lên đài sen, kính mời ân sư khởi hành.

Tế Phậ: Đêm nay thầy hướng dẫn con tới phòng vấn thần Thành Hoàng, sắp tới nơi rồi, trò ngoan hãy sửa soạn y phục cho thật ngay ngắn, chúng ta chuẩn bị vào thăm.

(Tướng quân canh cửa thấy Tế Phậ và Thái Sinh tới vội vàng chạy vô thông báo, lát sao thần Thành Hoàng, thần nghi lễ, và một số tướng quân ra tận cửa nghênh đón).

Thành Hoàng: Hoan nghênh đức Tế Phậ tới thăm, bản ti xin ngài tha thứ cho sự chậm trễ.

Tế Phậ: Chớ quá giữ lễ, hôm nay chúng tôi vì việc viết sách Nhân Gian Du Ký nên phải tới đây nhờ sự giúp đỡ của quý ti.

Thành Hoàng: A thì ra nguyên nhân là như vậy.
(Thần nghi lễ dâng trà thơm trái ngọt).

... Thưa mời dùng.

Thái Sinh: Cảm tạ Thành Hoàng đã tiếp đãi nồng hậu, thưa xin hỏi phía trong sao có tiếng khóc của vong hồn.

Thành Hoàng: Vong hồn bị giam giữ ở căn nhà phía bên trái, vì quá thương nhớ người thân, không cầm nổi sự xúc động nên than khóc, đợi một lát, tôi sẽ hướng dẫn qua coi sẽ rõ.

Tế Phậ: Thôi cứ tới xem thử như thế nào.

Thành Hoàng: Vâng được.

Thái Sinh: Thưa chưa được rõ nhiệm vụ của Thành Hoàng ở đây như thế nào, tại sao trong miếu

lại có các tướng quân và vong hồn lương thiện qua lại?

Thành Hoàng: Nhiệm vụ của tôi như cảnh sát ở dương gian, vì giữ phần vụ thông tin giữa hai cõi âm dương, cho nên những linh hồn sau khi hồn lìa khỏi xác đều phải tới đây trình diện, rồi sao đó mới chuyển tới nơi khác.

Thái Sinh: À thì ra nguyên nhân là như vậy.

Thành Hoàng: Tiếng khóc Thái Sinh nghe vừa rồi phát ra từ căn nhà này.

Thái Sinh: Tại sao chân của các vong hồn lại bị xiềng xích như thế kia?

Thành Hoàng: Đây là nhà giam các vong hồn lúc sống làm lắm điều tàn ác bất nhân, do đó bị giam giữ tại đây để bản ti điều tra các hành vi tội ác song mới áp giải xuống địa ngục để trừng phạt.

Thái Sinh: Thanh niên này tuổi còn nhỏ có sao đã phải tới đây trình diện, có thể đề nghị thanh niên đó thuật lại nguyên nhân làm tài liệu khuyên đời.

Thành Hoàng: Thái Sinh cứ lại gần phòng vấn tự nhiên.

Thái Sinh: Xin hỏi có sao lại bị giam cầm tại đây?
(Thanh niên cúi gằm đầu chẳng dám ngửa mặt nhìn lên).

Thành Hoàng: Này Vương... Đây là vị ngồi đàn cơ thuộc Thánh Hiền Đường ở dương gian, bữa nay tới đây phỏng vấn để thu thập tài liệu, vậy hãy mau thuật lại việc đã làm lúc còn tại thế để cảnh tỉnh người đời, bản ti sẽ tường trình với địa phủ, hi vọng sẽ làm giảm khinh hình phạt.

(Thành Hoàng sai tướng quân Hắc Bạch mở khóa tay, mở còng chân cho linh hồn).

Vong Hồn: Đa tạ thần Thành Hoàng đã ban ân. Vì thể diện của cha mẹ, xin chớ tiết lộ tên tuổi cùng địa chỉ của tôi.

Thành Hoàng: Được.

Vong Hồn: Nhớ lại những việc tôi đã làm lúc còn tại thế thật xấu hổ vô cùng, bỏ học bỏ hành, tập tính hút sách, rượu chè cờ bạc được một năm cha mẹ mới khám phá ra, tôi đã không chịu hối cải lại còn oán trách song thân là tại sao đã sinh ra tôi, tại sao để tôi sống trên đời, tại sao hai người lại là cha là mẹ. Những ý tưởng đen tối vừa kể trên cứ dần vật tâm hồn tôi, từ đó trở đi tôi bắt đầu sống cuộc đời phóng đãng, bỏ cửa bỏ nhà giao du cùng bọn bất lương. Tính tôi vốn hèn nhát xong luôn luôn làm như vẻ ta đây là tay anh chị nên thường gây gổ hiếp đáp những người lương thiện, dùng khí giới hăm dọa người già cả thật thà. Với vẻ mặt hung hãn đầy sát khí khiến người hiền lương sợ hãi, tôi lại tự cho mình rất mực oai phong, vì không ai dám nhìn ngó đụng chạm tới tôi, nên nhân cơ hội này tôi đã trở thành dân anh chị thứ thiệt tại các sòng bài, nhà hàng và khiêu vũ trường, từ đó tôi muốn gì được nấy, ăn nhậu say sưa tối ngày, vì càng lúc tôi càng ngang tàng ngược ngạo, hành hạ ngay cả các tay em, do đó có lần lợi dụng lúc tôi quá say, chúng đã

ra tay thanh toán tôi, vết thương quá nặng thuốc nào cũng không chữa nổi đành chịu thác. Tới lúc tỉnh lại thấy mọi thứ chung quanh hoàn toàn xa lạ, và cuối cùng bị áp giải tới đây, giờ nhớ lại những hành động đã làm lúc còn tại thế mới thấy tội ác ngập đầu, không những đã không nghe lời khuyên nhủ của các bậc trưởng thượng mà lại còn nhạo báng chê cười, cho những lời dạy đó là những điều ngu xuẩn, nên đã từng mạ lị lại như sau: “Thời đại khoa học làm gì có nhân quả, linh hồn chẳng còn tồn tại sau khi chết”. Đến giờ mới rõ là khoa học và đạo đức đều quan trọng, chẳng thể phản bội lương tâm, phá hoại công trình xây dựng... Hiện thời rất đổi tưởng nhớ công ơn dưỡng dục của cha mẹ.

(Nói tới đây oan hồn không cầm nổi nước mắt khóc òa, sau phút trầm lặng oan hồn gạt nước mắt nói tiếp).

Thiết tưởng rằng người ta hễ sống trên đời là có nửa phúc để hưởng nửa nghiệp để giải, đức lớn phúc lớn, đức nhỏ phúc nhỏ, song tôi đã đem nửa phần phúc đó tiêu hoang phá hại.

Thái Sinh: Thật không ngờ rằng vong hồn lại có thể nói ra đạo lý thức tỉnh được người đời.

(còn tiếp)

Đại Hội Vô Vi Quốc Tế
Du Hành Đạo Pháp 2016

ξ

Đại Hội Du Hành Đạo Pháp

*Đại La xoay chuyển khắp năm châu
Pháp Lý Vô Vi rất nhiệm mầu
Xây dựng vô cùng trong Đạo Pháp
Quý tướng Trời cao tâm hành triển
Học hỏi vô cùng tâm tự tiến
Phục vụ thành tâm, tâm tự giác
Quyết định tự tu chẳng đổi dời
Quy y Phật Pháp thành tâm tiến
Hương về Trời Phật óc sáng choang
Đẹp bỏ thị phi tâm tánh hiền
Thực hành Chánh Pháp tự đạt duyên*

San Diego, ngày 9 tháng 1 năm 2009

Lương Sĩ Hằng – Vĩ Kiên

Phiếu Ghi Danh
Đại Hội Vô Vi Quốc Tế
Du Hành Đạo Pháp 2016
 (Nhân dịp mùa “Lễ Tưởng Niệm Đức Thầy”)
 Từ ngày 20.9.2016 – 25.9.2016 (6 ngày, 5 đêm)
 Tại Thansur Bokor Highland Resort
 (Núi Tà Lơn)

Kampot Province, Cambodia

Mỗi gia đình chỉ cần điền một phiếu nếu ở chung phòng.

Chi tiết cá nhân (Xin ghi họ và tên giống như trong Passport)			
Họ: (Trường phòng)	Tên:	Tên lót:	
Ngày sinh:	Quốc tịch:	☐ Nam ☐ Nữ	
Số thông hành:	Ngày cấp:	Ngày hết hạn:	
Họ:	Tên:	Tên lót:	
Ngày sinh:	Quốc tịch:	☐ Nam ☐ Nữ	
Số thông hành:	Ngày cấp:	Ngày hết hạn:	
Họ:	Tên:	Tên lót:	
Ngày sinh:	Quốc tịch:	☐ Nam ☐ Nữ	
Số thông hành:	Ngày cấp:	Ngày hết hạn:	
Trẻ em dưới 12 tuổi: Xem giá tiền trẻ em		☐ Trẻ em từ 3 – 5 tuổi	☐ Trẻ em từ 6 – 11 tuổi
Địa chỉ:			
Thành phố:	Tiểu bang:	Zip Code:	Quốc gia:
Điện thoại:	Cell:	Email:	
Tên thân nhân trong trường hợp khẩn cấp cần liên lạc:		Điện thoại:	

Bạn cùng phòng (nếu không đi cùng gia đình)			
1)	Thành phố:	Quốc gia:	☐ Nam ☐ Nữ

Giá tiền cho một người - \$USD (Xem phần ghi chú về Đại hội)					
Đại Hội + Tour + Bus (Xem <u>ghi chú về Xe Bus</u>)			<i>Phòng 2 người</i>		<i>Số tiền</i>
Người lớn			☐	\$430	\$
Người lớn (dành cho bạn đạo Việt Nam)			☐	\$390	\$
Trẻ em từ 3 – 5 tuổi (dưới 2 tuổi: miễn phí)			☐	\$180	\$
Trẻ em từ 6 – 11 tuổi			☐	\$270	\$
Đêm khách sạn trước hoặc sau Đại Hội		<i>Số đêm trước Đại Hội (18.9 , 19.9)</i>	<i>Số đêm sau Đại Hội (25.9 , 26.9)</i>		
Phòng 2 người (Xin đánh dấu vào ngày muốn ở thêm)	\$40 / 1 người	☐ 18 ☐ 19	☐ 25 ☐ 26		\$
Tổng cộng					

Đóng tiền (Xem phần ghi chú về việc đóng tiền và địa chỉ gửi tiền)	
Gởi kèm theo Phiếu Ghi Danh	½ giá tiền Đại Hội hoặc đóng trọn
Trước ngày 31 tháng 7, 2016	Số tiền còn lại.

Chi phiếu, Cashier Check hay Money Order xin ghi trả cho:
VOVI FRIENDSHIP ASSOCIATION OF NEW YORK

Hủy bỏ ghi danh	
Trước ngày 31.5.2016	Hoàn tiền 100%
Sau ngày 1.6.2016 đến ngày 31.7.2016	Hoàn tiền 50%
Sau ngày 1.8.2016	Không hoàn tiền

Điều chỉnh chi tiết cá nhân hoặc thay thế người	
Sau ngày 1.8.2016	Khách sạn tính lệ phí \$50.00

Ban Ghi Danh Đại Hội Du Hành Đạo Pháp

Ban Ghi Danh	Vùng Phụ Trách	Địa Chỉ Liên Lạc	Điện Thoại / Email
Nguyễn Xuân Nhân	Germany (Đức quốc)	Kueferst. 13 Rauheim 65479 Germany	(49) 6142-929-361 vovi@live.de
Huỳnh Thiệu Tường	France (Pháp)		33-1-43 61 48 38 cb8ct@yahoo.fr
Nguyễn Hữu Lâm	USA (Hoa Kỳ) và các quốc gia còn lại	P.O. Box 92062 Portland, OR 97292-2062 USA	503-380-9307 Lamn11@gmail.com
Nguyễn Minh Châu	Việt Nam	118 Pheasant Circle Brentwood, NY 11717 USA	631-355-9873 vovinewyork@gmail.com
Vũ Hùng	Miền Bắc - Việt Nam		09-15-259-933 vuhung00@gmail.com
Hoàng Thùy Lam	Miền Nam - Việt Nam		09-32-700-500 Lamhoang7777@yahoo.com
Võ Ngọc Phượng	Miền Nam - Việt Nam		983-353-050 hoaphuong02@yahoo.com.vn

Ghi chú:

Phiếu Ghi Danh qua website:

- Quý bạn có thể lấy Phiếu Ghi Danh (PGD) từ website: voviphatphap.org
- Mọi thắc mắc về Đại Hội Du Hành Đạo Pháp xin email về: VOVIduahanhdaophap@gmail.com
- Địa chỉ khách sạn: **Thansur Bokor Highland Resort**
Bokor Mountain, Teuk Chhou District,
Kampot, Kingdom of Cambodia.
Tel: +855 33 683 8888
E-mail: reservation@thansurbokor.com
Website: www.thansurbokor.com

Đại Hội:

- Thời gian Đại Hội: từ ngày **20.9.2016** đến ngày **25.9.2016** (6 ngày, 5 đêm).
- Giá tiền Đại Hội bao gồm các bữa ăn sáng, trưa, tối tại khách sạn trong các ngày Đại Hội:
- Trẻ em dưới 12 tuổi phải đi cùng với cha, mẹ. Nếu đi chung với cha hoặc mẹ thì phải có sự đồng ý với bạn cùng phòng với cha hoặc mẹ.
- Ngày nhận phòng vào khách sạn: **20.9.2016**.

- Ngày trả phòng rời khách sạn: **25.9.2016**.
- Các đêm ở trước hoặc sau Đại Hội bao gồm 1 bữa ăn sáng.

Phi trường - khách sạn:

- Phi trường đến: Phnom Penh International Airport (PNH)
- Từ phi trường quốc tế Phnom Penh đến khách sạn Thansur Bokor Highland Resort khoảng 2 tiếng (180 km) qua quốc lộ 3.
- Ban Tổ Chức sẽ có thông báo thêm các chi tiết trong thời gian tới cho các bạn đạo đến phi trường quốc tế Phnom Penh để về khách sạn Thansur Bokor Highland Resort.
- Electronic visa (dành cho bạn đạo ngoại quốc): vào website sau đây để xin visa trực tiếp: <https://www.evisa.gov.kh/>. **Chú ý:** Visa chỉ có hiệu lực trong vòng 3 tháng do đó bạn đạo nên xin visa vào khoảng đầu tháng 8, 2016 là tiện nhất.

Các chi tiết cần để xin visa (chiếu khán):

- 1 tấm hình cỡ 4 x 6 cm hoặc 2" x 2" được scan theo dạng jpg. Bạn có thể chụp hình bằng digital camera và giữ lại qua dạng này.
- Thẻ tín dụng (visa) để trả tiền lệ phí là \$37.
- Sau khi điền đầy đủ chi tiết và hoàn tất hồ sơ trong website, quý bạn sẽ nhận được qua email một E-Visa trong vòng 1 – 2 ngày. Sau khi nhận được bạn phải in ra 2 bản bằng màu hoặc trắng đen để trình khi nhập cảnh và xuất cảnh Cambodia.

Xe Bus Sài Gòn – Khách San Thansur Bokor Highland Resort:

(Bao gồm trong giá tiền Đại Hội)

Chú ý: BTC đã hợp đồng trọn gói với công ty dịch vụ để có giá tiền Đại Hội thấp nhất cho tất cả bạn đạo, cho nên những bạn đạo di chuyển tự túc cũng phải đóng tiền đồng giá cùng với bạn đạo đăng ký di chuyển xe bus qua BTC. Lý do là xe phải giữ chỗ trống suốt hành trình từ Việt Nam qua Cambodia để đưa tất cả bạn đạo đi **SihanoukVille** tour vào ngày 21 tháng 9 năm 2016.

- Ngày đi từ Sài Gòn: 20.9.2016.
- Ngày về từ khách sạn Thansur Bokor Highland Resort: 25.9.2016.

Tour Sihanoukville: (Bao gồm trong giá tiền Đại Hội)

- Ngày 21.9.2016: thăm viếng thành phố, tắm biển và ăn trưa.
- 2 bữa ăn sáng và tối tại khách sạn Thansur Bokor Highland Resor.

Đóng tiền, địa chỉ gửi tiền và giữ phòng:

- Xin quý bạn đạo vui lòng ghi danh sớm và đóng trọn tiền trước ngày **31.7.2016** để Ban Tổ Chức có thể giữ phòng đầy đủ cho mọi bạn đạo tham dự Đại Hội.
- Các bạn đạo tại Hoa Kỳ gửi chi phiếu, cashier check hoặc Money Order xin ghi trả cho:

VOVI FRIENDSHIP ASSOCIATION OF NEW YORK

Và gửi về địa chỉ: Lam Nguyen
P.O. Box 92062
Portland, OR 97292-2062
USA

- Các bạn đạo ngoài Hoa Kỳ đóng tiền Đại Hội xin liên lạc với Ban Tổ Chức qua email: voviduhanhdaophap@gmail.com để biết thêm chi tiết về việc chuyển tiền thẳng vào trương mục.

Chú ý: Ngân hàng sẽ tính thêm tiền lệ phí chuyển ngân và bạn đạo sẽ phải trả thêm lệ phí này. Xin liên lạc với BTC để biết lệ phí này trước khi gửi.